

thi hvis Maksimalprisen paa dansk Flæsk skal fastholdes til 140 Øre, og hvis amerikansk Flæsk i Detailhandelen skal sælges til 130 Øre, tror jeg ikke, Efterspørgselen vil blive stor efter amerikansk Flæsk. Prisdifferensen maa være noget større, hvis den skal aflaste Forbruget af dansk Flæsk. Det var en Tanke, som den højtærede Minister erklærede sig villig til at overveje, og i det Møde, som holdtes Dagen efter i Indenrigsministeriet med Repræsentanter for de kommunale Raad og med Prisreguleringskommissionen, kom denne Tanke atter frem.

Jeg glædede mig meget over dette Møde og over den Samstemmighed, som her kom til Orde. Mødet havde for saa vidt en Forløber, som der for nogle Maaneder siden blev afholdt et Møde af Repræsentanter for Byernes Prisreguleringskommissioner, og her vedtog man enstemmigt en Resolution, som krævede Prisregulering for visse Varer, men saaledes, at Staten skulde bære de hermed forbundne Tab. Se, det var allerede et Lypunkt; man krævede ikke, at Landbruget alene skulde bære Byrden ved Maksimalpriserne, men derimod, at Byrden skulde fordeles paa det hele Samfund. Men endnu bedre forekommer det mig at være, hvis der kunde blive Samvirken mellem Stat og Kommune, saaledes at Stat og Kommune i Fællesskab kom til at bære Byrden. Det glædede mig saa meget mere, at denne Tanke nu synes at vinde Raaderum, som denne Tanke, dette Forslag, falder ganske sammen med et Forslag, som jeg for Aar og Dag siden har fremsat indenfor Prisreguleringskommissionen. Inden vi fik Maksimalpris paa Rug, fremsatte jeg i Prisreguleringskommissionen det Forslag, at man ved Tilskud fra Stat og Kommune skulde søge at bringe Brødprisen ned, fordi jeg havde den Opfattelse, at det var den virkningsfuldeste Maade at bringe den ned paa, og jeg foreslog, at Kommunerne skulde yde Tilskud og have Halvdelen af deres Tilskud refunderet af Staten. Det er i Virkeligheden ganske den samme Tanke, som nu kommer frem fra anden Side. Jeg kan derfor kun glæde mig over, at man nu knæsætter det Forslag, som jeg for Aar og Dag siden fremsatte i Prisreguleringskommissionen, men ikke fik nogen Tilslutning til. Jeg maa dog nævne, at sidste Gang jeg fremsatte Forslaget, sagde Borgmester Jensen, at for saa vidt man ikke kunde komme til en Maksimalpris paa Brødkorn, var det dog et Spørgsmaal, om

man ikke skulde overveje det Forslag, jeg havde fremsat. Men vi fik jo saa Maksimalpris, og han valgte for sit Vedkommende at gaa denne Vej i Stedet for at gaa den anden Vej: at søge at regulere Priserne nedad med Tilskud fra Staten og Kommunerne. Jeg kan ogsaa nævne, at da den Tanke blev fremsat her inde under Korndebatten i Fjor, mødte den en ret heftig Modstand blandt andet fra Socialdemokratiets Side, idet Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), ganske afviste denne Tanke og sagde, at saa skulde Grev Frijs og Otto Mønsted og Generaldirektør Ole Olsen jo have billigt Brød som Følge af Statstilskud. Ja, selvfølgelig skulde de det. Men hvis det samtidig blev ordnet saaledes, at disse Herrer gennem en forøget Beskatning kom til at tage Del i Byrderne, forekommer det mig, at saa er der ikke noget som helst at indvende mod dette Princip. Der er kun noget at indvende derimod, naar Forholdet er det, at de velhavende faar billigere Livsfornödheder ved Tilskud fra de mindre bemidlede og uden selv at være med til at yde noget som helst i Retning af at bære Byrden. Nu glæder det mig, at den Tanke synes at blive knæsæt ogsaa fra Socialdemokratiets Side, idet det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) fremsatte Tanken paa det store Møde nede i Indenrigsministeriet, og det i den Form, at man skulde føre Forslaget videre ud, saaledes at ikke alene Brødpriiserne reguleredes yderligere nedad, men tillige saaledes, at man regulerede Prisen nedad paa andre Varer til Gavn for den mindre bemidlede Befolkning, og det kan jeg for mit Vedkommende give min fulde Tilslutning.

Og nu Maaden, hvorpaa man vil fordele Byrderne? Ja, her sker det mærkverdige, at man nu kommer ind paa at knæsætte de Principper, som ogsaa Venstre, og navnlig jeg, har anbefalet. Gang paa Gang har jeg indenfor Prisreguleringskommissionen fremsat den Tanke, at man skulde udvide Rammen for den overordentlige Indkomstskat. Jeg har foreslaaet, at man skulde gaa længere ned end til 8,000 Kr. med denne Skat. Jeg finder, at det vilde være fuldt forsvarligt, om man sagde: Alle de, der har haft Merindkomst som Følge af Krigen, bør svare en ekstraordinær Skat, som i særlig Grad skal anvendes til Fordel for de mindre bemidlede, i særlig Grad for dem, der lider under Krigens Tryk, og jeg har foreslaaet, at man i Stedet for at standse ved en Merindkomst af